

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

I. Incipit Vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-64160)

510 DE S. ERMINOLDO PRVFENING.

& elegans, potum bonum & bibilem meliorat; deforinis
vero catinus, infusi & ne^ctaris minuit suavitatem.

IN CIPIT VITA.

I.
Psal. 12.

Philip 4.

1. Cor. 12.
1 Reg. 3.

GITVR cum Apostolicē prēdicationis in omnē terram tonus exisset, & in fines orbis terræ verba eorum, granorum more dispersa, per campas mundi latissimos & patentes, in fructus proficerent copiosos, & ex omni natione quæ sub cœlo est, cœli horrea messe fidelium replerentur, ALIMANIAE quoq; deserta in ybertatem versa, virorum illustriū plures dignos agricolæ Christo manipulos protulerūt. Ex quibus AVGUSTA quidem rutilat VDALRICO, CHVNRA DO CONSTANTI A sufflorescit. Alio VDALRICO HIRSAVIA venu statur, gloriatur HENRICO & CHVNEGUNDA sua BABENBERCH & OTTONE. ALTACH ac HYLDENSHAIM GODEHARD O illustratur. Alia quoq; GERMANIAE loca quam plurima pluribus alijs tantis & tot exultant, quod vt de his raceatur quos vel hominis legnis ignavia, vel incuria successorum, seu etiam diutini temporis intercursus, memoriæ humanae subtraxit, quos tamen indelebiliter continet vitæ liber, melius ac felicius semp in Dei præsentia, quā in nostra memoria breui ac momētanea constitutos. Si licet, horū omnium vellemus mentionē facere nominatim, quoꝝ nomina & virtutes, viuacis scripturę tenacitas, adhuc quasi cuiusdā indicis ostensione præsentat, numerositate sola vocabulorū capacissimi certe codices tēderent. Hęc idecirco diximus vt in gaudio recordemur, quomodo terra nostra per infidelitatem quondam sterilis peperit plurimos vere ac veraciter Samueles: qui licet in suo quisq; loco diuisi, in uno tamen spiritu prout vult, singulis diuidente, soli domino laudabiliter, vt quondam ille Samuel seruerunt,

erunt, in sanctitate & iustitia coram illo. Inter quos Deus omnipotens similem illum fecit in gloria sanctorum, de quo scriptura sumus, Beatissimum felicet ERMINOLDVM PRUVVINGENSEM primum Abbatem, speculum sui temporis & exemplar, & posteriorum lumen & iubar illustre. Et tu ergo Ecclesia PRUVVINGENSIS nequaquam minima es Mich. 5: in principiis Monasterijs ALEMANIAE, ex te enim exiit, non quidem carnis exortu, sed spiritus transitu ex hoc mundo ad patrem venerabilis ille Dux, qui de vita sacerdotali Ägypto eductus, vita pariter & virtute Moysaica, Pharaone id est principe mundi relicto, ad tertiam veræ promissionis, ut alter Iosue te præcessit, Scenegem Amorreorum & Og regem Basan & omnia regna Chanaan, per quæ multiforis informitas intelligitur vitiorum, strenuo ante cōgredi triumphans. Ad cuius illustria tandem calamus se conuertat, quem spiritus sanctus & temperare & irrigare dignetur, qui eius quem descripturus est, tanquam venerabilis templi sui consecrator pariter extitit & possessor.

Lue. 1: Ephes. 4:
1. Thess. 3:

DE ORIGINE S. ERMI noldi.

BEATUS igitur Erminoldus de gente SVEO-RVM progenitoribus quidem exortus est, modo sacerdotali satis claris. Qui concesso sibi pignore tali diuinitus, Dei gratiae non ingratiti, filium suum in HIRS AVGIENSI cœnobio diuinis curauerunt obsequijs mancipare. Annæ illius utique spiritu non carentes, ut sicut alter Samuel à iumentate sua & usq; in senectam & senium coram domino ministrare consueceret in eodem. In quo videlicet studio pie-tatis

II.